

MARIAN HOEFNAGEL

Onverwacht

Zwanger van de buurman

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Over dit boek

Dit boek gaat over keuzes maken. Moeilijke keuzes. Want wat doe je als er per ongeluk een baby op komst is? Dat is wat Annelies en Ruud overkomt. En ze denken daar allebei heel anders over.

Je leest zowel de gedachten van Annelies als die van Ruud. Maar ook jouw eigen mening is belangrijk. Want *Onverwacht* is niet alleen een verhaal om te lezen, het is ook een verhaal om over na te denken. En om met elkaar over te praten.

Aan het eind van elk hoofdstuk staan vragen die je daarbij helpen.

Veel plezier en succes!

Al twaalf weken

ANNELIES

Ik ben zwanger. Dus toch.

De huisarts kijkt me bezorgd aan.

‘Gaat het wel?’, vraagt hij.

Ik haal mijn schouders op.

‘Ik weet het niet’, zeg ik eerlijk. ‘Ik moet erover nadenken.’

> **‘Je kunt er met iemand over praten’, zegt hij.**

Ik knik.

Ik zal er zeker over praten.

Niet met iemand, maar met Ruud. Mijn buurman Ruud.

‘Je moet wel snel een beslissing nemen, Liesje’,
zegt de dokter.

‘Je bent al twaalf weken zwanger, meisje.’

De tranen springen in mijn ogen.

Liesje, zegt hij. Zo werd ik vroeger genoemd, op de basisschool.

Nu noemt niemand mij meer ‘Liesje’. En zeker niet ‘meisje’.

Ik ben allang niet meer het kleine, onzekere meisje van vroeger.

Ik ben stoere Annelies, een meid die weet wat ze wil. Behalve nu dan.

Wat vind jij?

PAGINA 7

> ‘... met iemand over praten.’

Wat bedoelt de huisarts? Met wie zou Annelies kunnen praten? En waarover?

Motor

ANNELIES

Het begon allemaal met die motor van me.
Het was natuurlijk een stomme aankoop.
Maar toen ik hem kocht, vond ik het een fantastisch idee.

Kleine Liesje op een stoere motor!
Ik zou de wereld wel even laten zien wie ik was.

Door die motor leerde ik Ruud kennen.
Hij woonde in dezelfde flat als ik, en had ook een motor.
We raakten aan de praat.
Ik vroeg hem advies over motorlaarzen.
En over leuke routes om te rijden.

Na een paar weken maakten we ons eerste motorritje samen.
We stopten ergens voor koffie, en kletsten gezellig over motoren.
Op een dag nodigde ik hem uit om bij me te komen eten.
Het was een leuke avond, en hij bleef slapen.

We hadden geen relatie, zeiden we tegen elkaar.
We hadden het gewoon gezellig.
We deden dingen samen en we deden ook dingen
alleen.
Geen emotionele banden, o nee!

Ik had net een relatie achter de rug.
En ik was nog niet klaar voor een volgende relatie.
En zo was het ook voor Ruud.
Tenminste, dat dacht ik.

> **We spraken er niet over, want we hadden toch
niks samen.**

Alleen een beetje lol.

Wat vind jij?

PAGINA 10

> Klopt dat: ‘... we hadden toch niks samen’?